

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 kwietnia 2017 roku (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 lutego 2017 roku, odmówił G. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: 1) jest częściowo lub całkowicie niezdolny do pracy, 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, tj. 5 lat, który powinien przypadać w ostatnim 10-leciu przed dniem powstania niezdolności do pracy lub przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę - zgodnie z art. 58 ust.4 warunek ten nie jest wymagany jeżeli ubezpieczony udowodni okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i jest całkowicie niezdolny do pracy; 3) niezdolność do pracy powstała w czasie tych okresów lub w ciągu 18 miesięcy od ich ustania, spełnienia tego warunku nie wymaga się od ubezpieczonego, który zgodnie z art. 57 ust.2 udowodnił 20 - letni okres składkowy i nieskładkowy oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 28 marca 2017 roku ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

Organ rentowy zwrócił także uwagę, że na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu na dzień przed zgłoszeniem wniosku, tj. 7 lutego 2007 roku - 6 lutego 2017 roku wnioskodawczyni udowodniła 2 lata, 11 miesięcy i 23 dni okresów składkowych oraz 2 lata, 7 miesięcy i 27 dni okresów nieskładkowych, które zgodnie z art. 5 powołanej ustawy zostały ograniczone do 1/3 okresów składkowych, tj. 11 miesięcy i 28 dni. Łącznie udowodniła ubezpieczona 3 lata, 11 miesięcy i 21 dni.

Z uwagi na fakt, że nie spełnia wnioskodawczyni łącznie wszystkich wymienionych warunków, brak podstaw prawnych do przyznania świadczenia.

/decyzja z dnia 13 kwietnia 2017 roku k. 14 - 14v plik VII akt ZUS/

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą, G. W. w dniu 19 maja 2017 roku złożyła odwołanie i wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni podniosła, że z uwagi na stan zdrowia utraciła zdolność do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Odwołująca się wskazała, że cały czas pozostaje pod opieką lekarza rehabilitanta, neurologa, ortopedy, pulmonologa, laryngologa oraz psychiatry.

/odwołanie z dnia 19 maja 2017 roku k. 2- 2v/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 7 czerwca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie oraz przytoczył argumentację, jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 7 czerwca 2017 roku k. 3- 3v/

Na rozprawie w dniu 23 maja 2018 roku - poprzedzającej wydanie wyroku - wnioskodawczyni poparła odwołanie oraz oświadczyła, że ma świadomość, iż nie posiada wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko stron e - protokół z dnia 23 maja 2018 roku 00:00:57 -00:06:29 - płyta CD k. 56/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. W. urodziła się (...), z zawodu jest krawcem. Pracowała jako krawcowa, obuwnik, szwaczka, pracownik ochrony, pracownik jubilerski i sprzedawca.

/kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych k. 5-6 plik VII akt ZUS/

Wnioskodawczyni była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy od dnia 17 września 2014 roku do dnia 6 stycznia 2015 roku, w okresie tym pobierała zasiłek dla bezrobotnych.

/zaświadczenie z dnia 12 stycznia 2015 roku k. 6 plik VI akt ZUS/

Od 2014 roku do chwili obecnej nie pracuje.

/kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych k. 5-6 plik VII akt ZUS/

W dniu 7 lutego 2017 roku G. W. złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek z dnia 7 lutego 2017 roku k. 1 – 4 plik VII akt ZUS/

Na skutek wydanej opinii lekarskiej z dnia 2 marca 2017 roku uznano, że G. W., po stwierdzeniu zaburzeń depresyjno - lękowych mieszanych, przewlekłego zespołu bólowego kręgosłupa bez zespołów korzeniowych, zawrotów głowy w wywiadzie, kostniaka kości ramiennej prawej, stanu po strumektomii z uszkodzeniem nerwu krtaniowego - w wywiadzie, podejrzenia astmy oskrzelowej i stanu po cholecystektomii jest częściowo niezdolna do pracy od dnia 11 października 2016 roku tj. od dnia rozpoczęcia hospitalizacji.

/opinia lekarska z dnia 2 marca 2017 roku k. 85 - 86 akt orzeczniczo -lekarskich ZUS/

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 2 marca 2017 roku wnioskodawczyni została uznana za częściowo nieudolną do pracy od dnia 11 października 2016 roku do dnia 31 marca 2018 roku.

/orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 2 marca 2017 roku k. 8 - 8v akt ZUS/

W dniu 2 marca 2017 roku wnioskodawczyni wniosła sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 2 marca 2017 roku. G. W. nie podzieliła stanowiska orzecznika co do daty powstania niezdolności do pracy. W jej przekonaniu jest osobą niezdolną do pracy od 1996 roku, od kiedy to zaczęła chorować, aż do chwili obecnej kiedy to istniejące schorzenia zaczęły się stopniowo nasilać.

/sprzeciw z dnia 2 marca 2017 roku k. 87 akt orzeczniczo -lekarskich ZUS/

W opinii lekarskiej z dnia 28 marca 2017 roku uznano, że stwierdzone obecnie schorzenia w postaci mieszanych zaburzeń depresyjno-lękowych o łagodnym nasileniu, zaburzeń osobowości o typie bierno-zależnym, przewlekłego zespołu bólowego kręgosłupa bez istotnego ograniczenia sprawności ruchowej, kostniaka kości ramiennej prawej, niedoczynności tarczycy po przebytej strumektomii wyrównanej substytucyjnie, astmy oskrzelowej bez upośledzenia sprawności wentylacyjnej płuc nie powodują niezdolności do pracy. Komisja przeprowadziła uzupełniająco analizę historii choroby z PZP MSW wykazując, że badana od przeszło 20 lat jest leczona z powodu objawów nerwicowych przy cechach osobowości bierno-zależnej, współistnieją zaburzenia endokrynologiczne skompensowane, bez istotnego ograniczenia sprawności ruchowej. Prezentowane objawy w ocenie Komisji nie uzasadniają długotrwałej niezdolności badanej do pracy w rozumieniu przepisów ustawy rentowej.

/opinia lekarska wydana przez komisję lekarską ZUS z dnia 28 marca 2017 k. 109 -111 akt orzeczniczo - lekarskich ZUS/

Komisja lekarska ZUS, orzeczeniem z dnia 28 marca 2017 roku stwierdziła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

/orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 28 marca 2017 roku k. 10 - 10v akt ZUS/

U skarżącej z punktu widzenia neurologa, rozpoznano zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z dyskopatiami C5/C6/C7 i niestabilnością C4/C5 z zespołem bólowym bez jawnych bólowych objawów powikłań korzeniowych oraz zaburzenia depresyjne. Biegły po zbadaniu wnioskodawczyni, analizie akt sprawy i dokumentacji lekarskiej uznał, że stwierdzone schorzenia neurologiczne nie czynią G. W. niezdolną do pracy. W przeprowadzonym badaniu neurologicznym nie stwierdzono u badanej objawów ogniskowego uszkodzenia układu nerwowego, w szczególności mogących powodować istotne ograniczenie sprawności ruchowej z przyczyn neurologicznych w postaci bólowych objawów powikłań korzeniowych zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, niedowładów czy porażenia kończyn. Brak jest danych w przedstawionej dokumentacji leczenia po dacie wydania opinii przez Komisję Lekarską ZUS. Z punktu widzenia neurologa brak jest więc podstaw do orzekania długotrwałej niezdolności wnioskodawczyni do pracy zgodnej z posiadanym poziomem kwalifikacji zawodowych. Z powodu zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa z przyczyn profilaktycznych przeciwwskazane jest wykonywanie ciężkiej pracy fizycznej. Poza tymi stanowiskami wnioskodawczyni jest zdolna do wykonywania pracy na innych stanowiskach zgodnych z posiadanym poziomem kwalifikacji zawodowych.

/pisemna opinia biegłego sądowego neurologa J. Z. k. 12 - 13 v/

W badaniu neuropsychologicznym stwierdzono u wnioskodawczyni zaznaczone cechy osobowości histrionicznej z tendencjami do reakcji lękowo - depresyjnych i somatyzacji objawów. Osłabienie sprawności procesów poznawczych mogące świadczyć o rozpoczynających się zmianach organicznych w mózgu. Aktualnie stwierdzone zmiany w funkcjonowaniu psychicznym w umiarkowanym stopniu zakłócają codzienne funkcjonowanie.

/pisemna opinia biegłego sądowego neuropsychologa L. S. 14 - 14v/

Z kolei w badaniu psychiatrycznym rozpoznano u wnioskodawczyni zaburzenia lękowe, łagodne zaburzenia funkcji poznawczych oraz osobowość histrioniczną. Stwierdzone schorzenia psychiatryczne nie powodują takiego naruszenia sprawności organizmu uzasadniającego niezdolność do pracy. Wnioskodawczyni obecnie leczona z powodu lęków po przebyłym wypadku komunikacyjnym. W dobrym pełnym kontakcie słowno - logicznym, nieco rozwlekła, poza tym pamięta wszystkie daty, szczegóły, skoncentrowana na dolegliwościach somatycznych. Badanie neuropsychologiczne ujawniło cechy osobowości histrionicznej oraz zaburzenia funkcji poznawczych, które obecnie nie powodują niezdolności do pracy.

/pisemna opinia biegłego psychiatry K. K. k. 15 - 17/

Z punktu widzenia pulmonologa rozpoznano u wnioskodawczyni nawracające zapalenia oskrzeli, bez upośledzenia sprawności wentylacyjnej płuc w badaniach spirometrycznych, bez konieczności stosowania przewlekłego leczenia, z dobrą reakcją na stosowany objawowo lek wziewny - w obecnym stopniu zaawansowania nie narusza sprawności organizmu wnioskodawczyni w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do wykonywania pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

/pisemna opinia biegłego sądowego pulmonologa A. M. k. 25 - 26/

U skarżącej z punktu widzenia endokrynologa, rozpoznano stan po operacji gruczołu tarczowego oraz cechy zespołu menopauzalnego. Biegły stwierdził, że wnioskodawczyni była leczona z powodu niedoczynności tarczycy, aktualnie wyniki wskazują na E.. Aktualny stan funkcji gruczołu tarczowego wskazujący na eutyreozę nie jest przeciwwskazaniem do długotrwałej niezdolności do pracy. Z kolei cechy zespołu menopauzalnego nie stanowią problemu wymagającego niezdolność do pracy. Po przebytej operacji usunięcia gruczołu tarczowego powódka jest w opiece specjalistycznej i pobiera z powodu początkowej niedoczynności E..

/pisemna opinia biegłego sądowego endokrynologa T. P. k. 27 - 29/

U skarżącej z punktu widzenia laryngologa, rozpoznano porażenie lewej struny głosowej (po operacji na gruczole tarczowym - szpara głośni szerokości wystarczającej na swobodny przepływ powietrza), niewielkiego stopnia

osłabienie słuchu, szумы uszne oraz zawroty głowy. Mimo jednostronnego unieruchomienia krtani wnioskodawczyni ma zachowana szparę głośni w stopniu pozwalającym na swobodny przepływ powietrza do płuc, ma całkowicie sprawną społeczną funkcję słuchu, stan statyki ciała pozwala jej na swobodne przemieszczanie się. Zgłaszane szумы uszne należą do objawów subiektywnych mogących pozostawiać ślady w psychice. Z dużym natomiast prawdopodobieństwem pojawiające się zawroty głowy nie mają podłoża laryngologicznego. Z laryngologicznego punktu widzenia brak przeciwwskazań do podjęcia pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami i na stanowiskach zajmowanych dotychczas.

/pisemna opinia biegłego sądowego laryngologa A. L. k. 30 -31v/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie zgromadzonych dokumentów w aktach sprawy i aktach rentowych oraz opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu: neurologii, neuropsychologii, psychiatrii, pulmonologii, endokrynologii i laryngologii. Opinie te są wiarygodne i zostały sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych z punktu widzenia schorzeń, na jakie cierpi wnioskodawczyni, w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej i bezpośrednie badanie wnioskodawczyni. Biegli określili schorzenia występujące u badanej i ocenili ich znaczenie dla jej zdolności do pracy, odnosząc swą ocenę do kwalifikacji zawodowych wnioskodawczyni. Opinie biegłych, co do konkluzji zgodne z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS, zostały wyczerpująco uzasadnione, a końcowe wnioski orzecznicze wynikają w sposób logiczny z treści opinii.

Reasumując w niniejszej sprawie wszystkie złożone w sprawie opinie biegłych lekarzy w zakresie oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni były rzetelne, sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w oparciu o dokumentację lekarską, wywiad i szczegółowe badanie wnioskodawcy. Wynikające z nich wnioski były logicznie i prawidłowo uzasadnione, nadto nie zawierały braków i wyjaśniały wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 57 ust 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 887, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Według brzmienia art. 57 ust. 2 tej ustawy wymagania powstania niezdolności we wskazanych w art. 57 ust. 1 pkt 3 okresach nie stosuje się do ubezpiezonego, który udowodnił **okres składkowy i nieskładkowy** wynoszący co najmniej **20 lat dla kobiety** lub 25 lat dla mężczyzny **oraz jest całkowicie niezdolny do pracy**.

Zgodnie zaś z treścią art. 58 ust. 1 i 2 ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący **łącznie co najmniej 5 lat** - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, przy czym okres ten powinien przypadać **w ciągu ostatniego dziesięciolecia** przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Według zaś brzmienia art. 58 ust. 4 ustawy - obowiązującego od dnia 23 września 2011 r., dodanego ustawą z dnia 28 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 187, poz. 1112)

warunku osiągnięcia okresu co najmniej 5 lat w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy **nie stosuje się do ubezpieczonego**, który **udowodnił okres składkowy**, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej **25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy**.

W oparciu o art. 12 ust. 1 cytowanego aktu niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest zaś osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust. 2), a częściowo niezdolną do pracy - osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3)

Na mocy art. 13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W sprawie niesporne jest, że wnioskodawczyni, nie posiada pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę (od 7 lutego 2007 roku do 6 lutego 2017 roku).

W dacie składania przez odwołującą wniosku o rentę (7 lutego 2017 roku) obowiązywał przepis art. 58 ust. 4, według którego przepisu ust. 2 nie stosuje się jedynie do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co **najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy**.

W sprawie, w której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego, warunkująca powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2010 r., (...) 204/09, LEX nr 577813). Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, ocena niezdolności do pracy z medycznego punktu widzenia wymaga wiadomości specjalnych i Sąd nie może - wbrew opinii biegłego (biegłych) - opierać ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu (wyrok z dnia 14 maja 2014 r., III AUa 1810/13, LEX nr 1469282).

W świetle cytowanych wyżej przepisów rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od ustalenia, czy G. W. jest niezdolna do pracy i w jakim stopniu, w jakim okresie ta niezdolność powstała i jaki jest przewidywany okres jej trwania. Istotne w sprawie także było wykazanie posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego przed zgłoszeniem wniosku o rentę (tekst jedn.: przed 7 lutym 2017 roku).

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii, neuropsychologii, psychiatrii, pulmonologii, endokrynologii i laryngologii

Powyższego ustalenia Sąd dokonał na podstawie opinii wskazanych biegłych sądowych lekarzy. Opinie te sporządzone zostały w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej, przeprowadzony przez biegłych wywiad chorobowy oraz wyniki badań własnych. Biegli w sposób rzetelny dokonali diagnozy schorzeń występujących u wnioskodawczyni oraz ocenili ich wpływ na sprawność organizmu i zdolność do wykonywania pracy. Biegli stanowczo wskazali w swych opiniach na brak możliwości przyjęcia częściowej niezdolności do pracy a co za tym idzie - tym bardziej całkowitej

niezdolności do pracy. Opinie wskazanych biegłych zostały doręczone stronom, które w zakreślonym przez Sąd terminie nie wniosły do nich zastrzeżeń. A zatem domniemywać należy, że strony podzieliły wnioski wypływające z ich treści. Wprawdzie wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 23 maja 2018 roku oświadczyła, że nie zgadza się z opiniami, to jednak nie wskazała na żadne konkretne uchybienia ani na potrzebę dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniających tych samych biegłych, czy też innych biegłych tych samych specjalności. Sąd natomiast ze swej strony takiej potrzeby nie widział i nie prowadził postępowania dowodowego w dalszym zakresie uznając, że istotne okoliczności niniejszej sprawy zostały wyjaśnione w sposób wystarczający do rozstrzygnięcia odwołania wnioskodawczyni.

W ocenie Sądu dowód z opinii biegłych stanowi rzetelne, obiektywne i wiarygodne źródło dowodowe. Opinie nie zawierają żadnych braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Wnioski opinii zostały przez biegłych wyczerpująco uzasadnione. Fakt, że nie mają one treści, odpowiadającej wnioskodawczyni nie ma w tym wypadku znaczenia. Odmienne stanowisko oznaczałoby bowiem przyjęcie, że należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych biegłych, by się upewnić, czy niektórzy z nich nie byłoby takiego zdania, jak strona. Oznacza to, że wnioskodawczyni nie spełnia warunku niezdolności do pracy i to całkowitej nie zaś częściowej.

Ponadto - jak już podniesiono powyżej - w sprawie niesporne pozostaje, że w okresie dziesięciolecia poprzedzającego wniosek o rentę (od 7 lutego 2007 roku do 6 lutego 2017 roku) nie wykazuje ona także co najmniej 5 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Nie został zatem w jej przypadku spełniony warunek określony w przepisie art. 57 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 58 ust. 1 i 2 cytowanej ustawy, co wyklucza przyznanie wnioskowanego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Wskazać w tym miejscu jeszcze należy na przepis art. 58 ust. 4 ustawy emerytalnej, który stanowi, że przepisu art. 58 ust. 2 ustawy (czyli wymogu udowodnienia co najmniej pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego w ostatnim dziesięcioleciu liczonym wstecz od dnia zgłoszenia wniosku lub od dnia powstania niezdolności do pracy) nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Nie budzi wątpliwości, że G. W. nie spełnia tego warunku.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c, oddalił odwołanie jako niezasadne.

E.W.